

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א



דעם רבינ'ס משלים

א הוילע דמיון

פונקט אזוי טוט דער יצר הרע, ער נארט אויס די גאנצע וועלט, יעדער לויפט אים נאך, אבער עס געלונגט אים צו אויסנארן אלעמען, אז ס'דאכט זיך פאר יעדן אז ער האט עפעס וואס איך וויל זייער שטארק, יעדער מיט זיינע נארישע שטותים מיט תאוות. נאכדעם עפנט דער יצר הרע זיין האנט און גארנישט האט ער דארט, ווייל מען קען נישט אנפילן די תאוות ביים יצר הרע.

מען קען זען אמאל שטראלן פון דער זון וואס שיינען אריין אין שטוב, זיי קוקן אויס ווי אזעלכע זיילן ווייל זיי קומען פון די זון-שטראלן, מען פרובירט זיי כאפן אין דער האנט, אבער עס גייט גארנישט אריין אין האנט, פונקט אזוי זענען אלע תאוות פון דער וועלט...

(לויט שיחות הר"ן ו')

ער לויפט, ער לויפט מיט א פארמאכטע האנט און יעדער לויפט אים נאך!!!
דער יצר הרע איז צוגעגליכנט צו איינער וואס לויפט אריין צווישן מענטשן מיט א פארמאכטע האנט, די ארומיגע ווייסן נישט וואס עס געפינט זיך אין זיין האנט, ער נארט אויס דעם עולם מיט זיין פראגע: "וואס האב איך דארט אין מיין האנט?" עס דאכט זיך פאר די מענטשן אז דער יעניגער האלט עפעס וואס איך גלוסט דערצו. דעריבער לויפן אים אלע נאך, ווייל יעדער מיינט אז דאס וואס ער וויל אזוי שטארק ליגט אין דעם פארמאכטן האנט, שפעטער עפנט ער זיין האנט און ... ס'איז ליידיג...



ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵים קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י' - פּוֹן דְּעַר בְּעַרְגֵּיר מִיִּטְן אַרְיִמָאן (2)

זַעֲנֵן זַי זַיִיעַר דְּעַרְשָׁרַאקִין גִּוּוּאָרִין. וּוִי קוּמְט דְּעַר אַהֶער.

אוּן מַחְמַת בְּהֵלָה הָאֲבִין אִים אַלַע וּוּאכִין גִּילְאָזֵט. אוּן עַר אִיז אַרְיִבֶער אַלַע וּוּאכִין בִּיז עַר אִיז אַרְיִין גִּיקוּמְעַן צוּם יַעֲדְנִירַאל אִין שְׁטוּב אַרְיִין. צוּ דַעַם אַרְט וּוּאס זַי אִיז דַאַרְט גִּילְעֵגִין. אוּן עַר אִיז גִּיקוּמְעַן אוּן עַר הָאֵט זַי אוִיף גִּוּוּעֶקֶט אוּן הָאֵט צוּ אִיר גִּיזְאָגֵט. קוּם.

וּוִי זַי הָאֵט אִים דְּעַרְזַעֲהוֹן אִיז זַי דְּעַרְשָׁרַאקִין גִּוּוּאָרִין. הָאֵט עַר אִיר גִּיזְאָגֵט. תִּיכְפָּ קוּם מִיט מִיר. אִיז זַי מִיט אִים גִּיגַאנְגֵעַן. זַעֲנֵן זַי אִיזְט אוִיף אַרְיִבֶער אַיְבֶער אַלַע וּוּאכִין בִּיז זַי זַעֲנֵן אַרְוִיס גִּיקוּמְעַן.

דְּעַרְנַאף הָאֵט עַר זַיף עַרְשָׁט אַרוּם גִּיקוּקֵט אוּן עַר הָאֵט זַיף עַרְשָׁט דְּעַרְמַאנְט וּוּאס עַר הָאֵט דַא גִּיטָאן. אַזוִי אַ וּוִילְדֶע זַאף. אוּן עַר הָאֵט פֶּאַרְשְׁטאַנְעַן אַז דַא וּוּעֵט בּוּודְאִי תִיכְפָּ וּוּעַרִין אַ גְרוִיס גִּיפִילְדֶער בִּי דַעַם יַעֲדְנִירַאל. אוּן סַע אִיז טַאקֶע אַזוִי גִוּוּעַן. סַע גִּוּוּאָרִין תִּיכְפָּ אַ גְרוִיס גִּיפִילְדֶער בַּאם יַעֲדְנִירַאל.

אִיז גִּיגַאנְגֵעַן דְּעַר בְּעַרְגֵּיר. אוּן הָאֵט זַיף בַּאֶהאַלְטִין מִיט אִיר אִין אַ גְרוּב וּוּאס דַאַרְט אִיז גִּוּוּעַן רַעגִין וּוּאסֶער. בִּיז דְּעַר רַעשׁ וּוּעֵט אַיְבֶער גִּיין. אוּן עַר הָאֵט דַאַרְט מִיט אִיר גִּיזְאָמֵט צוּוִי טַאג. הָאֵט זַי גִּיזַעֲהוֹן דַאס מְסִירַת נְפֶשׁ וּוּאס עַר הָאֵט פּוֹן אִירֶעט וּוּעֵגִין. אוּן דִי צְרוּת וּוּאס עַר לִיט אַיְבֶער אִיר.

הָאֵט זַי גִּישׁוּוּאָוִירִין בִּי גַאט. אַז גַאָר אִיר מְזַל וּוּאס זַי הָאֵט. אַפְשָׁר הָאֵט זַי עֶפְעַס אַמְזַל. אַז זַי זַאל הָאֲבִין גְרוִיס גְדוּלָה. אוּן הַצְלָחָה. זַאל גַאָר אִיר הַצְלָחָה. נִיט זַיין פֶּאַרְמִיטִין פּוֹן אִים (דְּהֵינּוּ פּוֹן דַעַם בְּעַרְגֵּיר) אוּן אַז עַר וּוּעֵט וּוּעֵלִין זַיף נַעֲמֵעַן גַאָר אִיר הַצְלָחָה מִיט אִיר

אַמַּאל אִיז דְּעַר בְּעַרְגֵּיר פִּיר גִּיגַאנְגֵעַן פֶּאַר דַעַם אַרוּמאַנְס שְׁטוּב. הָאֵט עַר גִּיֶהֶרְט וּוִי דְּעַר אַרוּם מַאן וּוִינְט זַיִיעַר בִּיטֶער אוּן שְׁלַאגְט זַיף קַאפּ אִין דְּעַר וּוּאנְט. אִיז דְּעַר בְּעַרְגֵּיר צוּ אִים אַרְיִין גִּיגַאנְגֵעַן. אוּן הָאֵט אִים גִּיפֶרְעֵגֵט. וּוּאס וּוִינְסֵטוּ אַזוִי שְׁטַאָרְק.

הָאֵט עַר אִים גִּיעֵנְפֶערֵט. פֶּאַרוּוּאס זַאל אִיף נִיט וּוִינְעַן. וּוּאס אִיז מִיר דַעַן גִּיבְלִיבֵן. בִּי אִינְעַם בְּלִיבְט דַאס עֲשִׂירוֹת. אַדְעַר סַע בְּלִיבְט קִינְדֶער. אִיף הָאֲב גַאָר נִיט. אוּן מִיין וּוִיב הָאֵט מְעַן אוִיף בִּי מִיר אַוּוּעַק גִּינוּמְעַן. וּוּאס אִיז מִיר גִּיבְלִיבֵן.

הָאֵט עַס דַעַם בְּעַרְגֵּיר זַיִיעַר אַנְגִיחַאפֶט בִּיַם הַאַרְץ. אוּן עַר הָאֵט זַיִיעַר גְרוִיס רַחֲמָנוּת גִּיֶהַאֵט אוִיף דַעַם אַרוּם מַאן. מַחְמַת עַר הָאֵט גִּיזַעֲהוֹן זַיין בִּיטֶערְנִישׁ. עַר טְרוִיעֶרֵט זַיִיעַר.

אוּן אִיז גִּיגַאנְגֵעַן (דְּעַר בְּעַרְגֵּיר) אוּן הָאֵט גִּיטָאן אַ וּוִילְדֶע זַאף אוּן סַע אִיז טַאקֶע גּוּוּעַן צוּם אַמַּת אַ שְׁגֵעוֹן. אוּן עַר אִיז גִּיגַאנְגֵעַן אוּן הָאֵט גִּיפֶרְעֵגֵט אִין וּוּעֵלְכֶער מְדִינָה סַע וּוּאוּינְט דְּעַר יַעֲדְנִירַאל. אוּן אִיז אַהִין גִּיפֶאַרֵן.

אוּן עַר הָאֵט גִּיטָאן אַ וּוִילְדֶע זַאף. אוּן עַר אִיז אַרְיִין גִּיגַאנְגֵעַן צוּם יַעֲדְנִירַאל אִין שְׁטוּב אַרְיִין. אוּן דַאַרְט פֶּאַר דַעַם יַעֲדְנִירַאל שְׁטִייעַן זַיף וּוּאכִין. אוּן עַר מַחְמַת זַיִיעַר גְרוִיס בְּהֵלָה אִיז עַר פְּלוּצִים מִיט גְרוִיס בְּהֵלָה גִּיגַאנְגֵעַן אוּן הָאֵט זַיף גַאָר נִיט אוּם גִּיקוּקֵט אוִיף דִי וּוּאכִין.

אוּן דִי וּוּאכִין זַעֲנֵן אוִיף דְּעַרְשָׁרַאקִין גִּוּוּאָרִין אוּן זַעֲנֵן זַיִיעַר פֶּאַרְטוּמְעֵלְט גִּוּוּאָרִין. מַחְמַת זַי הָאֲבִין פְּלוּצִים גִּיזַעֲהוֹן אַ מְעַנְשִׁין לַעֲבִין זַיף מִיט גְרוִיס בְּהֵלָה.

גדולה. און זי זאל בלייבן אזוי ווי פֿריר. זאל עס פון אים גאר נישט פֿארמיטן זיין. לויטמיר ווי נעמט מען דאָרט עדות.

האָט זי גינומען דעם גרוב פֿאר איין עדות. נאָך צוויי טאָג. איז ער מיט איר פון דאָרט אַרויס גיגאנגען און איז ווייטער גיגאנגען. און ער איז מיט איר ווייטער ווייטער גיגאנגען.

און ער האָט פֿארשטאנען אז דאָרט. אין דעם אָרט. זוכט מען זי אויף. איז ער גיגאנגען און האָט זיך מיט איר באַהאַלטן נאָך אַמאל אין אַ מקוה.

האָט זי זיך דאָרט ווידער אַמאל דערמאנט. דאס מסירת נפש. און די צרות וואס ער לייט פון אירעט וועגן. האָט זי נאָך אַמאל גישוואוירן. אזוי ווי פֿריר. אז גאר איר מזל וכו' כּפֿ"ל. און האָט גינומען די מקוה צו עדות. זענען זיי דאָרט אויף גיווען אַ קעגין צוויי טאָג.

און זיי זענען אַרויס גיגאנגען. און זענען ווייטער גיגאנגען. האָט ער ווידער פֿארשטאנען. אז מע זוכט דא אויף האָט ער זיך ווידער מיט איר באַהאַלטן.

און אזוי איז גיווען עטליכע מאל. וואס ער האָט זיך מיט איר אַלע מאל אין איין אנדער אָרט באַהאַלטן דהיינו אין זיבן אירליי וואסערין. דהיינו אין אַ גרוב מיט וואסער און אין אַ מקוה כּפֿ"ל און אַגמים (גימזיכץ) און אַ קנואל און נחלים (ריטשקעס) און נהרות (טייכן) און ימים.

און אין איטליכן אָרט וואס זיי האבן זיך דאָרט באַהאַלטן. האָט זי זיך אַלץ דערמאנט אין זיין מסירות נפש און די צרות וואס ער לייט פון אירעט וועגן און זי האָט אים גישוואוירן אַלץ. אז איר מזל וכו' כּפֿ"ל.

און זי האָט אַלע מאל גינומען דאס אָרט צו עדות כּפֿ"ל. און זיי זענען אַלץ אזוי גיגאנגען און זי האבן זיך

אַלע מאל באַהאַלטן אין די ערטרער (כּפֿ"ל) ביז זיי זענען גיקומען אויף דעם ים.

ווי זיי זענען גיקומען אויף דעם ים. און דער בערגער איז גיווען אַ גרויסער סוחר. און ער האָט גיוואוסט די גענג אויף דעם ים האָט ער זיך גישניטן ער זאל קומען אין זיין מדינה אריין ביז ער איז איבער גיפֿארין דעם וועג און איז אַהיים גיקומען מיט דעם אַרום מאַנס ווייב. און האָט זי אַפֿ גיבראכט דעם אַרום מאַן.

איז דאָרט גיווען אַ גרויסע שְׂמֵתָה.

און דער בערגער. דערפֿאר וואס ער האָט גיטאן אזוי אַזאַך. און דערצו איז ער עמֵד בְּנִסְיוֹן (ביי שטאנען ביי דער פֿרום) מיט איר (דהיינו וואס ער האָט מורא גיהאט פֿאר גאט און האָט זי נישט אַנגירט) דערפֿאר איז ער נפֿקד גיווארין (דהיינו גידאכט גיווארין ביי השם יתברך) און ער האָט גיהאט דאס יאר אַ זון,

און זי אויף דהיינו דעם אַרומאַנס ווייב דערפֿאר וואס זי איז באַשטאנען אין אזוי אַ ניסיוֹן מיט דעם יעדניראל און מיט אים. דערפֿאר האָט זי זוכה גיווען און זי האָט גיהאט אַ טאַכטער און זי איז גיווען אַ פֿאַרשויבן זייער אַ ווילד גרויסע פֿאַרשויבן וואס סע איז גאר קיין מענטשליך שיינקייט נישט גיווען. ווארין צווישן מענשן זעהט מען גאר אזוי אַ שיינקייט נישט.

די וועלט פֿלעגט זאגן הלואי סע זאל אויס וואקסן. (ווארין אזוי אַ ווילד חידוש איז שווער אז סע זאל אויס וואקסן) ווארין איר שיינקייט איז גיווען גאר ווילד. וואס מזעקט אזוינס אויף דער וועלט נישט. פֿלעגט די וועלט אריין גיין און פֿלעגן קומען זי זעהן. און פֿלעגן זיך זייער פֿאַרוואנדערן אויף איר שוינקייט וואס סע איז זייער זייער ווילד גיווען און פֿלעגן איר שענקען מתנות אַלע מאל מחמת ליבשאפט און זיי האבן אזוי אַלץ גישענקט מתנות. ביז דער אַרום מאַן איז רייע גיווארין.

לאמיר זיך פאר הערן



די צענטע מעשה - דער בערגיר מיטן ארימאן (2)

- אין גרוב צוויי טעג, און אין מקוה בערך צוויי טעג.
- ז. אין וויפיל און אין וועלכע פלעצער האבן זיי זיך באהאלטן?
- אין זיבן פלעצער. אין גרוב, מקוה, הייל, פעלדער, וועלדער, מדבריות, און דערפער.
- אין זיבן וואסערן. אין א גרוב, מקוה, געמויזעכטץ, קוואל, ריטשקעס, טייכן, און נמים.
- אין צוויי פלעצער. אין א גרוב, און אין א מקוה.
- ח. וועלכע שכר האט דער בערגיר באקומען?
- ס'איז אים געבוירן געווארן א טאכטער א יפת תואר
- ס'איז אים געבוירן געווארן א אינגעלע
- ס'איז אים געבוירן געווארן א אינגעלע א יפה תואר
- ט. וועלכע שכר האט באקומען די ווייב פונעם ארימאן?
- ס'איז איר געבוירן געווארן א טאכטער א יפת תואר
- ס'איז איר געבוירן געווארן א אינגעלע
- ס'איז איר געבוירן געווארן א אינגעלע א יפה תואר
- י. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 יא
 ניין
 א חלק

- א. וואס האט דער בערגער געטאן איר ארויסצונעמען?
 ער האט געדאווענט.
 ער האט געטאן א ווילדע זאך.
 ער האט געטאן א אינטערסאנטע זאך.
- ב. האט דער בערגיר מצליח געווען איר ארויסצונעמען פון הויז פון יעדניראל?
 יא.
 ניין.
 יא, נאר דער יעדניראל האט איר צוריקגעכאפט.
- ג. וואו האט זיך דער בערגיר צום ערשט באהאלטן?
 אין א הייל.
 אין א מקוה.
 אין א גרוב.
- ד. וואס האט די ווייב פונעם ארימאן געשוואוירן?
 אז איר גאנצע פארמעגן וועט זי געבן פארן בערגיר.
 אז אויב זי וועט האבן א קינד, וועט זי זיך משדך זיין מיט אים.
 אז איר גאנצע מזל און הצלחה, זאל ער קענען נעמען.
- ה. וועמען האט זי גענומען פאר עדות אויף דעם?
 דער באשעפער.
 די גרוב און די מקוה.
 צוויי מענטשן וואס זענען דארט אריבערגעגאנגען.
- ו. וויפיל טעג זענען זיי געווען אין די גרוב און אין די מקוה?
 אין גרוב זיבן טעג, און אין מקוה בערך צוויי טעג.
 אין גרוב צוויי טעג, און אין מקוה זיבן טעג.



טיפער געטראכט

ביי וועלכע נאך מעשה פון סיפורי מעשיות ווערט דערמאנט אז איינער האט געוועקט דעם אנדערן?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

ביי וועלכע נאך מעשה פון סיפורי מעשיות ווערט דערמאנט א "חלום" ?

מעשה ד', מעשה ז', מעשה ח', מעשה י' (וואס מיר לערינען יעצט), מעשה י"א, מעשה י"ג